

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 26.9.2008
KOM(2008) 592 endelig

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

om vedtægtens bilag XII

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

om vedtægtens bilag XII

1. RETSGRUNDLAG

Denne rapport har til formål at give Rådet en vurdering af EU-tjenestemændenes pensionsordning, jf. artikel 14 i bilag XII til vedtægten.

I artikel 83 fastsættes det, at pensionsydelse afholdes over Fællesskabernes budget, og at medlemsstaterne i fællesskab garanterer for ydelsernes udbetaling i overensstemmelse med den fordelingsnøgle, der er fastsat for finansieringen af disse udgifter, og at tjenestemændene bidrager med en tredjedel til pensionsordningens finansiering.

De *aktuarmæssige bestemmelser* om beregning af bidragssatsen, som skal sikre, at ordningen balancerer, er fastsat i artikel 83a og bilag XII til vedtægten.

2. GRUNDPRINCIPPERNE I EU-TJENESTEMÆNDENES PENSIONSORDNING

2.1. Pensionsordningens aktuarmæssige balance

2.1.1. Vedtægten: princippet om aktuarmæssig balance

EU-tjenestemændenes pensionsordning følger princippet om aktuarmæssig balance. Personalets årlige bidrag skal dække 1/3 af de rettigheder, som personalet optjener i løbet af samme år. De optjente rettigheder udgør personalets fremtidige pension, som de ansatte får udbetalt efter at være gået på pension, og giver samtidig ret til (på visse betingelser) at få udbetalt en invaliditetsydelse, en efterladtepension eller en børnepension. Det årlige bidrag er med andre ord beregnet til at dække en tredjedel af udgifterne til pensionsordningen, dvs. kommende betalingsforpligtelser. Beregningen vil kun kunne lade sig gøre, hvis der foretages en opgørelse af den øjeblikkelige værdi af betalingerne til EU-tjenestemændene (ved hjælp af en diskonteringsats). Beregningen er således lig med en aktuarmæssig vurdering.

Den tekniske term for den metode, der anvendes til beregning af pensionsbidragssatsen, er "projected unit credit"-metoden, som foreskrives af den internationale IAS19-standard. Summen af den aktuarmæssige værdi af de rettigheder, som den tjenstgørende del af personalet har optjent, hvilket kaldes tjenesteomkostninger i aktuarmæssig sammenhæng, sammenholdes med den årlige grundlønssum, hvorved man opnår bidragssatsen.

For at kunne fastslå tjenesteomkostningerne skal der anvendes en række aktuarmæssige hypoteser som f.eks. realrente, dødelighed og lønstigning. I virkeligheden kan disse hypoteser i mindre omfang afvige fra de værdier, der blev anslået på beregningstidspunktet. Forskellene kan på årsbasis medføre mindre skævheder (positive eller negative). Sådanne mindre teoretiske skævheder på

årsbasis udjævnes sædvanligvis over længere tid, da de aktuarmæssige hypoteser med regelmæssige mellemrum justeres i opad- eller nedadgående retning i overensstemmelse med de i praksis registrerede værdier.

De bidrag, der betales i et givet år, fastsættes ikke efter, at de skal dække pensionsudbetalingerne i dette år: de kan således være både større og mindre. Princippet om aktuarmæssig balance sikrer balancen på lang sigt, ikke på årsbasis: der er ikke tale om en årlig likviditetsbalance.

Pensionsordningen er i balance, hvis personalets årlige bidrag dækker en tredjedel af de rettigheder, der optjenes i løbet af året, hvilket i henhold til vedtægten vil sige 1,9 % eller 2 % af tjenestemandens endelige grundløn inden pensionering for alderspensionens vedkommende.

2.2. Pensionsbidrag og ydelse

Bestemmelserne om tildeling af pension og invaliditetsydelse er fastsat i kapitel 3 i afsnit V i vedtægten og beskrevet nærmere i bilag VIII og XIII. I artikel 83 fastsættes det, at tjenestemændene skal bidrage med en tredjedel til finansieringen af pensionsudgifterne. På nuværende tidspunkt udgør tjenestemændenes bidrag 10,25 % af grundlønnen.

Bidragssatsen kunne hæves til 10,9 % med virkning fra den 1. juli 2008 med henvisning til 2008-beregningen og under forudsætning af, at Kommissionen fremsætter et forslag, som vedtages af Rådet.

Beregningen af bidragssatsen og pensionsydelse er baseret på en række parametre og aktuarmæssige antagelser. Neden for følger en gennemgang af nogle af dem.

2.2.1. Pensionsrettigheder

Tjenestemanden optjener pensionsrettigheder indtil pensioneringen. Pensionsrettigheder udtrykkes som en procentdel af grundlønnen, som anvendes til at beregne pensionen. Personalet får hvert år tildelt pensionsrettigheder til gengæld for pensionsbidraget, jf. nedenstående bestemmelser i vedtægten¹.

Ifølge artikel 77 i vedtægten er den maksimale alderspension lig med 70 % af den senest opnåede grundløn i den seneste lønklasse, i hvilken tjenestemanden skal have været indplaceret i mindst ét år. Tjenestemanden får for hvert tjenesteår, udregnet på grundlag af artikel 3 i bilag VIII, udbetalt 1,9 % af grundlønnen på pensioneringstidspunktet.

Uanset artikel 77, stk. 2, andet punktum, optjener en tjenestemand, der er indtrådt i tjenesten inden den 1. maj 2004, 2% af den i artiklen omhandlede løn for hvert pensionsgivende tjenesteår udregnet på grundlag af artikel 3 i bilag VIII.

¹ Pensionsrettigheder kan erhverves på to andre måder, nemlig ved at overføre pensionsrettigheder fra andre ordninger eller ved at købe pensionsrettigheder.

Ved beregningen af alderspensionen vil der maksimalt blive taget hensyn til det antal pensionsgivende tjenesteår, som er nødvendigt for at opnå den maksimumspension, som er fastsat i artikel 77, stk. 2, i vedtægten (artikel 2 i bilag VIII til vedtægten).

Antallet af pensionsgivende tjenesteår, som er nødvendigt for at opnå maksimal alderspension (70 % af grundlønningen) er således 35 år for "gamle" tjenestemænd og 36,84 år for "nye" tjenestemænd.

2.2.2. *Pensionsydelse*

Pensionsydelsen er lig med pensionsrettighederne ganget med grundlønningen på pensioneringstidspunktet. En invaliditetsydelse falder automatisk bort den sidste dag i den måned, i hvilken ansættelsesmyndigheden har fastslået, at tjenestemanden er endeligt uarbejdsdygtig og ikke kan udøve sit hverv (jf. artikel 53 i vedtægten). Efterladte- og børnepensioner baseres på alderspensionen og beregnes i henhold til kapitel 4 i bilag VIII til vedtægten.

2.2.3. *Pensionsalder*

I henhold til vedtægten er den almindelige pensionsalder for tjenestemænd 63 år, men bilag XIII giver mulighed for førtidspension. Af hensyn til beregningen af bidragssatsen er det nødvendigt at kalkulere med en såkaldt anslået pensionsalder. Personalet går som hovedregel på pension ret hurtigt efter minimumspensionsalderen. Til beregningen anvendes forskellige tabeller, afhængig af hvornår den pågældende blev ansat i EU.

3. **RAPPORT OM PENSIONSORDNINGEN**

3.1. **Artikel 8 -arbejdsgruppen**

Tekniske spørgsmål, der opstår under gennemførelsen af bilag XII, behandles af Eurostat i samarbejde med nationale eksperter fra myndighederne i de medlemsstater, der deltager i den arbejdsgruppe, der er nedsat i henhold til artikel 83 i vedtægten. Artikel 83-arbejdsgruppen har som foreskrevet i vedtægten holdt møde hvert år. Der er således blevet holdt møde i Luxembourg den 7. juni 2004, 8. juni 2005, 19. juni 2006, 26. juni 2007 og 27. juni 2008.

Artikel 83-arbejdsgruppen har behandlet de metodedokumenter, som Eurostat har udarbejdet. Den har modtaget den fornødne dokumentation for at kunne godkende Eurostats arbejde. Det materiale, som arbejdsgruppen har fået udleveret, har indeholdt alle nødvendige oplysninger. Dokumentationen opbevares i CIRCA (websted under Eurostat), hvortil arbejdsgruppens medlemmer har adgang. Arbejdsgruppen fremsætter forslag eller udbeder sig yderligere forklaringer. Der har altid været enighed om beslutningerne.

Eurostat udveksler desuden relevante oplysninger om aktuarmæssige emner med internationale organisationer som f.eks. JPAS (de samordnede organisationers fælles pensionsadministration, dvs. for OECD, NATO, ESA, Europarådet, NAMSA osv.), EPO (Den Europæiske Patentmyndighed) og Eurocontrol.

3.2. Kvalificeret uafhængig ekspert

I overensstemmelse med artikel 13, stk. 4, i bilag XII til vedtægten bistår Eurostat af en uafhængig ekspert (Ernst & Young Actuaires-Conseils, 11, allée de l'Arche, 92037 Paris La Défense cedex) i forbindelse med behandling af metodespørgsmål og definition og beregning af de tilhørende aktuarmæssige vurderinger.

Med hensyn til de aktuarmæssige vurderinger har Ernst & Young Actuaires-Conseils gennemført forskellige undersøgelser for at sikre sig, at de bagvedliggende oplysninger, som leveres af Eurostat, er anvendt korrekt.

E&Y's rapporter (tilgængelige på CIRCA) har godkendt Eurostats bidragssatser. Ved flere lejligheder har de fremsat bemærkninger, som Eurostat så vidt muligt har taget hensyn til.

4. PARAMETRE OG AKTUARMÆSSIGE VURDERINGER

4.1. Vigtigste variabler

4.1.1. Vedtægtsparametre

Der er især tale om værdier, som er forbundet med vedtægtens anvendelse. Værdierne er afhængig af en række betingelser gældende for den enkelte tjenestemand (f.eks. er den årlige tilvækstsats på 1,9 % for personale ansat efter den 1. maj 2004 og på 2 % for personale ansat før denne dato). Disse værdier kan fastsættes helt præcist.

4.1.2. Aktuarmæssige vurderinger

Disse værdier er ikke kendt og kan ikke angives præcist. De vigtigste aktuarmæssige vurderinger er dødeligheds- og invalidetabellerne, tabellen over den individuelle lønfremgang, sandsynligheden for at være gift på pensioneringstidpunktet, koefficienterne for forældrelose børn og fraskilte ægtefæller osv. Værdierne er i forbindelse med disse aktuarmæssige vurderinger blevet fastsat efter almindelig aktuarpraksis, og de er blevet diskuteret med eksperter fra medlemsstaternes nationale myndigheder på de årlige møder i artikel 83-arbejdsgruppen.

4.1.3. Økonomiske parametre

Den reelle diskonteringssats (RDR) og den generelle lønstigningssats (GSG) beregnes ifølge artikel 10 og 11 i bilag XII til vedtægten som et gennemsnit af satserne for de foregående 12 år.

Ajourføringen for 2008 giver en RDR-værdi på **3,1 %**, hvorimod den aktuarmæssige opgørelse i 2007 gav et resultat på 3,4 %. GSG er på **0,4 %** i modsætning til 0,5 % i 2007. Sammenholdt med ændringerne i andre aktuarmæssige vurderinger er dette forklaringen på, hvorfor pensionsbidragssatsen er steget til 10,9 %.

4.1.4. Demografiske parametre

Populationen består af bidragydende medlemmer af pensionsordningen for EU-tjenestemænd, herunder:

- tjenestemænd i aktiv tjeneste og tjenestemænd på forældreorlov
- medlemmer, hvis bidrag er frivilligt (dvs. tjenestemænd på orlov af personlige årsager)
- invalide, som modtager invaliditetsydelse i henhold til vedtægtens artikel 78
- modtagere af en udtrædelsesydelse.

Den 31. december 2007 var der registreret **47 596** bidragydende medlemmer, hvilket i forhold til året før er lig med en nettostigning på **2 643** medlemmer.

Den store stigning kan især forklares med, at der er blevet ansat mange kontraktansatte (en ny personalekategori, som er omfattet af ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte) og tjenestemænd og midlertidigt ansatte fra de nye medlemsstater.

Den 31. december 2007 var der 7 037 bidragydende kontraktansatte, hvilket er en stigning på 9,88 % i forhold til den 31. december 2006, hvor tallet var på 6 404. Størstedelen af de nye bidragydende medlemmer erstatter hjælpeansatte (en tidligere personalekategori, som ikke bidrog til pensionsordningen).

4.2. Oversigt over de vigtigste parametre ved den seneste pensionsopgørelse

Nedenstående tabeller viser tallene for de vigtigste parametre og aktuarmæssige vurderinger. Det skal bemærkes, at tabellerne kun indeholder en oversigt over hovedpunkterne, og at de ikke er udtømmende. Præcise og fuldstændige oplysninger findes i vedtægten.

Vedtægtsbestemte parametre anvendt i den aktuarmæssige opgørelse

Parameter	Værdi
Retsgrundlag	Vedtægten, som trådte i kraft den 1.5.2004
Referencedato for populationen (artikel 1 i bilag XII)	31.12.2007
Seneste officielle pensionsalder (artikel 52 i vedtægten)	65 år (undtagelsesvist 67 år)
Tidligste officielle pensionsalder (artikel 52 i vedtægten og artikel 22 i bilag XIII)	63 år eller før for tjenestemænd ansat før 1.5.2004
Tidligste førtidspensionsalder (artikel 52 i vedtægten, artikel 9 i bilag VIII og artikel 23 i bilag XIII)	55 år eller før for tjenestemænd ansat før 1.5.2004
Kategori og lønklasse for eksistensminimummet (artikel 6 i bilag VIII)	Lønklasse 1, 1. løntrin
Maksimal alderspension (artikel 77 i vedtægten)	70% af grundlønningen på pensioneringstidspunktet
Årlig tilvækstsats (artikel 77 i vedtægten og artikel 21 i bilag XIII)	1,9 % eller 2 % for tjenestemænd ansat før 1.5.2004
Bonus optjent efter den normale pensionsalder (artikel 5 i bilag VIII og artikel 22 i bilag XIII)	Barcelona-incitamentet
Tidligste pensionsalder (artikel 77 i vedtægten)	4 % af eksistensminimummet pr. tjenesteår
Invaliditetsydelse (artikel 78 i vedtægten)	70 % af grundlønningen
Mindste invaliditetsydelse (artikel 78 i vedtægten)	100 % af eksistensminimummet
Overlevelserente (artikel 79 i vedtægten og artikel 18 i bilag VIII)	60 % af alderspensionen
Mindste overlevelserente (artikel 79 i vedtægten og artikel 18 i bilag VIII)	35 % af den seneste grundløn
Efterladtepension (artikel 79 i vedtægten og artikel 17 i bilag VIII)	60 % af den alderspension, som tjenestemanden ville have haft ret til
Mindste efterladtepension (artikel 79 i vedtægten)	35 % af den seneste grundløn eller eksistensminimummet

Aktuarmæssige vurderinger²

Aktuarmæssige vurderinger	Værdi
Gennemsnitlig aldersforskel mellem gifte mænd og kvinder	3 år
Sandsynligheden for, at en mand er gift ved pensionering	84%
Sandsynligheden for, at den kvinde er gift ved pensionering	38%
Ægteskabsstatus	Status på evalueringstidspunktet
Koefficient for børnepension og pension til fraskilte ægtefæller	10%
Bilag VIII-koefficient (justeringskoefficient)	0,0%
Anslået pensioneringsalder	63-64 år
Reel diskonteringsrate (RDR)	3,1% (jf. punkt 2)
Generel lønstigningssats (GSG)	0,4% (jf. punkt 3)
Generel pensionsevaluering (GPR)	0,4% (lig med GSG)
Individuel lønfremgang (ISP)	ISP-tabel for 2008
Dødelighedstabel (personer uden helbredsproblemer)	ICSLT for 2008
Dødelighedstabel (invalid)	Dødelighed svarende til dødeligheden for en 3 år ældre person uden helbredsproblemer
Invaliditetstabel	EU-invaliditetstabel for 2008

² 2008-opgørelsen.

5. RESULTAT: ÆNDRING AF PENSIONSBIDRAGSSATSEN

5.1. Ændring af pensionsbidragssatsen

Pensionsbidragssats pr. år

Post	Pensionsvurdering				
	2004	2005	2006	2007	2008
	Referencedato				
	31-12-2003	31-12-2004	31-12-2005	31-12-2006	31-12-2007
Tjenesteomkostninger ved pension	25,9%	25,4%	25,9%	26,9%	29,6%
Tjenesteomkostninger ved invaliditet	3,8%	3,8%	3,7%	2,3%	2,2%
Tjenesteomkostninger ved død	1,6%	1,6%	1,6%	1,7%	1,0%
Forholdet mellem tjenesteomkostninger og grundløn	31,29%	30,8%	31,2%	30,9%	32,8%
Tjenestemænds bidragssats (1/3 af samlede forhold)	10,4%	10,3%	10,4%	10,3%	10,9%
Anvendt bidragssats for tjenestemænd	9,75%	10,25%	10,25%	10,25%	10,90%

For at sikre, at ordningen var i balance, blev pensionsbidragssatsen i perioden 2004-2008 fastsat som en 1/3 af forholdet mellem de samlede tjenesteomkostninger og den samlede årlige lønsum (grundløn).

5.2. Resultater for den seneste pensionsopgørelse

Bidragssatsen, som er angivet ovenfor (10,9 %), er lig med en tredjedel af forholdet mellem de samlede tjenesteomkostninger (1 002 mio. EUR) og den samlede årlige lønsum (grundløn) (3 056 mio. EUR). Satsen er +0,6 % *højere* end i 2007, hvor den var på 10,3 %.

En foreløbig aktuarmæssig vurdering for 2008 af pensionsordningen for EU-tjenestemænd antyder, at bidragssatsen er nødt til at være på **10,9 %** af grundlønnen (eller invaliditetsydelsen), hvis bidraget skal kunne finansiere en tredjedel af ydelsen, og ordningen skal være i balance.

Hvis beregningen i henhold til artikel 83a i vedtægten viser en afvigelse på mindst 0,25 point mellem den gældende bidragssats (10,25 %) og den, der er nødvendig for at opretholde den aktuarmæssige balance (**10,9 %**), undersøger Rådet, om der er grund til at ændre satsen efter de nærmere regler, der er fastsat i bilag XII.

I henhold til artikel 2, stk. 2, i bilag XII må tilpasningen med virkning fra den 1. juli 2008 ikke føre til et bidrag, der er over ét procentpoint højere eller lavere end den gældende sats året forinden (10,25 %).

Følgende bidragssats bør derfor indføres med virkning fra den 1. juli 2008 for at sikre balancen i pensionsordningen: **10,9 %**.

6. BALANCE I PENSIONSORDNINGEN

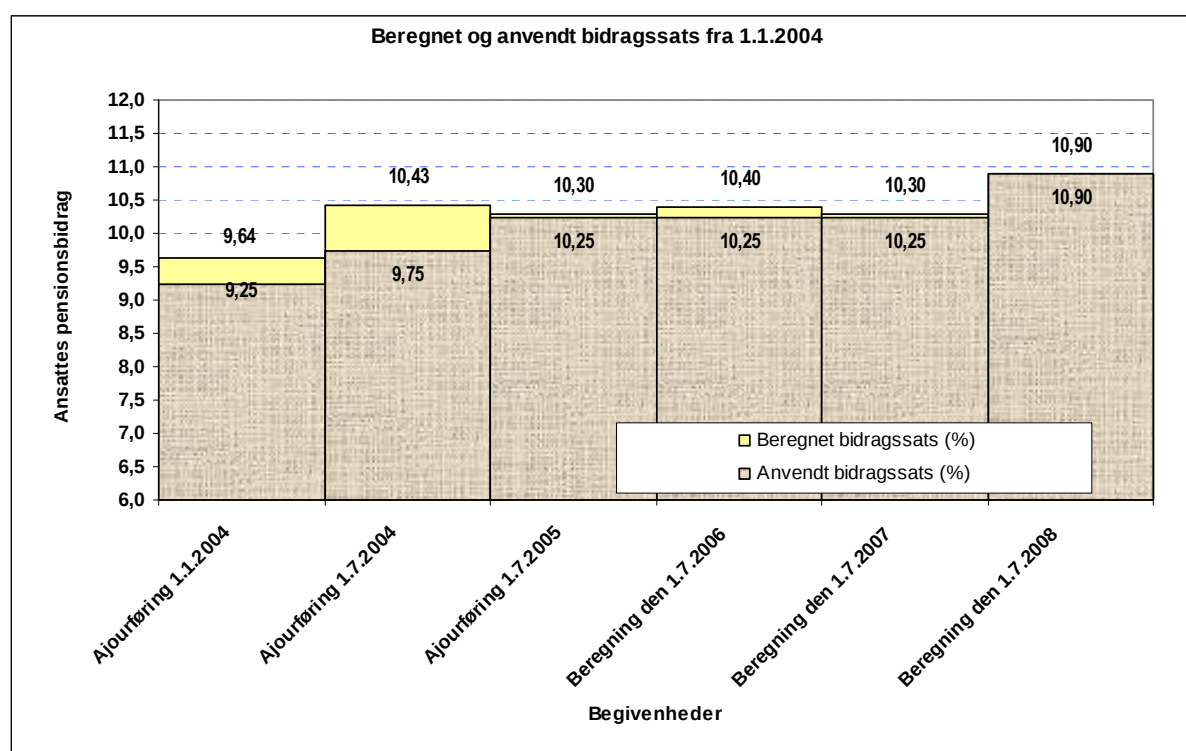
Som forklaret i punkt 2.1.2. er pensionsordningen i balance, hvis personalets årlige bidrag dækker en tredjedel af de rettigheder, der optjenes i løbet af året, hvilket i henhold til vedtægten vil sige 1,9 % eller 2 % af tjenestemandens seneste grundløn inden pensionering for alderspensionens vedkommende. Eftersom pensionsordningens bidragssats fastsættes efter, at den skal sikre, at ordningen er i balance, så er ordningen i balance, når den fastsatte sats anvendes.

Kommissionen har i denne rapports referenceperiode, jf. artikel 14 i bilag XII til vedtægten, fremsat forslag om og Rådet har vedtaget de af Eurostat fastsatte bidragssatser under hensyntagen til de særlige bestemmelser i vedtægten:

- artikel 2, stk. 1, i bilag XII til vedtægten (en tilpasning må ikke føre til et bidrag, der er over ét procentpoint højere eller lavere end den gældende sats året forinden)
- artikel 2, stk. 2, i bilag XII til vedtægten (tilpasningen, der foretages med virkning fra den 1. juli 2004, må ikke føre til en bidragssats på over 9,75 %, og tilpasningen, der foretages med virkning fra den 1. juli 2005, må ikke føre til en bidragssats på over 10,25 %)
- artikel 83a, stk. 4, i vedtægten (der bør foretages en tilpasning, hvis der er mindst 0,25 procentpoints forskel mellem den nugældende bidragssats og den sats, der er nødvendig for at opretholde den aktuarmæssige balance).

Nedenstående tabel viser den beregnede og den anvendte bidragssats:

Oversigt over beregnet og anvendt bidragssats for pensionsordningen

Ifølge oversigten har den anvendte bidragssats været meget tæt på den af Eurostat beregnede sats. Det bør bemærkes, at anvendelsen af ovennævnte vedtægtsbestemmelser kan medføre mindre positive eller negative forskelle mellem satserne. Der er dog en tendens til, at de udlignes i det lange løb.

Metoden har således opfyldt målsætningen om at sikre, at personalets indbetalinger til budgettet dækker en tredjedel af udgifterne til pensionsordningen, jf. artikel 1, stk. 1, i bilag XII til vedtægten, og ordningen er således i balance.

7. OPSTÅEDE PROBLEMER, LØSNINGER OG KOMMENDE ARBEJDE

7.1. Individuel lønfremgang

Som hovedregel foretages de aktuarmæssige vurderinger på grundlag af indsamlede oplysninger (f.eks. dødelighedstabeller, generelle lønstigningssatser). Det var dog ikke tilfældet i 2004, da den individuelle lønfremgang blev defineret. Med den nye vedtægt, som trådte i kraft den 1. maj 2004, blev der indført en ny personalekategori (kontraktansatte), og der blev foretaget en række større ændringer i lønskalaen og reglerne om forfremmelse for tjenestemænd og midlertidigt ansatte. I forbindelse med udarbejdelsen af denne vurdering var det således ikke på grund af alle disse ændringer muligt at anvende de oplysninger, der indtil da var indsamlet om den individuelle lønfremgang.

I 2004-2005 blev metoden baseret på vejledende forfremmelsesrater ved hjælp af tabel B i bilag I til vedtægten. I forbindelse med 2006-vurderingen blev artikel 83-arbejdsgruppen præsenteret for en ny metode. Denne metode er baseret på et glidende gennemsnit af den vejledende forfremmelsesrate og den faktiske forfremmelsesrate (fra 2005 og fremefter) efter kategori, lønklasse, løntrin og antal år indtil pensionering i en maksimal iagttagelsesperiode på 12 år. Den samme iagttagelsesperiode anvendes til beregning af den reelle diskonteringssats og den generelle lønstigningssats.

Løsningsforslag

Det foreslås, at metoden fortsættes. Med metoden tages der i stigende grad hensyn til de registrerede forfremmelser, da de udgør en stadig stigende del af gennemsnittet set i forhold til de vejledende forfremmelsessatser. Når den individuelle lønfremgang beregnes på denne måde, tages der fuldt ud hensyn til personalets løntrinsstigninger under hele ansættelsen. Hvis det viser sig nødvendigt, kan metoden forbedres efter aftale med medlemsstaternes nationale eksperter.

7.2. Invaliditet

I forbindelse med vurderingen af pensionsordningen i 2008 er der blevet anvendt en ny invaliditetstabel (EU-invaliditetstabel 2008). Som forklaret ovenfor er det kun fire års oplysninger (2004-2007), der ligger til grund for fastlæggelsen af invaliditetsraterne efter vedtagelsen af den nye vedtægt, som trådte i kraft den 1. maj 2004 (materialet er modtagerne af invaliditetsydelse). Den nye invaliditetstabel blev fremlagt den 27. juni 2008 på et møde i artikel 83-arbejdsgruppen.

Når invaliditetsraterne fastlægges på grundlag af en så kort iagttagelsesperiode, er overslagene ikke nær så nøjagtige som ved en længere periode. Det kan således fremover blive nødvendigt med en opdatering af invaliditetsraterne. Denne fremgangsmåde bakkes op af den uafhængige ekspert.

Løsningsforslag

Invaliditeten bør fortsat registreres hvert år, og invaliditetsraterne bør beregnes ved hjælp af et glidende gennemsnit af de tilgængelige registreringer i en periode på maksimalt 12 år (den samme iagttagelsesperiode anvendes til at beregne den reelle diskonteringsats og den generelle lønstigningssats).

7.3. Dødelighedstabel

Der er brugt samme dødelighedstabel (EU-dødelighedstabel for 2004) som i forbindelse med pensionsvurderingen i 2004. Den reelle dødelighed i perioden 2004-2007 er blevet analyseret og sammenholdt med den forventede dødelighed, jf. EU-dødelighedstabellen for 2004. Analysen viste en lavere dødelighed i aldersgruppen 30-69 år og en højere i aldersgruppen over 70 år end i EU-dødelighedstabellen for 2004.

Eurostat og den fælles pensionsadministration for de seks samordnede organisationer har iværksat et fælles projekt med henblik på opstilling af en fælles dødelighedstabel på grundlag af et stort antal tjenestemænd med tjenestested i Europa under betegnelsen 2008 ICSLT-dødelighedstabel (international dødelighedstabel for tjenestemænd). Den er blevet godkendt af en ekstern aktuar, som desuden har anbefalet, at dødelighedstabellerne med regelmæssige mellemrum opdateres. Den er blevet brugt ved 2008-beregningen.

Løsningsforslag

2008 ICSLT-dødelighedstabelen bør anvendes i stedet for EU-dødelighedstabellen for 2004.

7.4. Diskonteringssats

Eurostat havde problemer med at fremskaffe rentesatserne for 2005 og 2006, som skulle bruges ved pensionsvurderingen. Som forklaret ovenfor var problemet, at Kommissionen ikke længere udarbejdede resultatkurven for nulcuponer i euro med en løbetid på 21 år, da Den Europæiske Centralbank havde overtaget fremstillingen af alle resultatkurver for nulcuponer i euro. Eftersom Centralbanken endnu ikke havde fremstillet resultatkurven for nulcuponer i euro med en løbetid på 21 år, anvendte Eurostat ved fastsættelsen af 2005- og 2006-satserne de af Centralbanken udarbejdede referencetal for 30-årige statslån i euroområdet og tilpassede satserne efter en løbetid på 21 år.

Centralbanken indførte resultatkurven for euro i sommeren 2007, og Eurostat har siden da hver dag offentliggjort data for papirer med løbetid fra 1 til 30 år. Herudover har der siden januar 2008 været adgang til årsoplysninger for 2007 på Eurostats hjemmeside.

Den nominelle årsrente for 2007 for nulkuponstatsobligationer med 21 års løbetid er på 4,5 % (realrenten er på 2,2 %). Det glidende realrentegennemsnit for perioden 1996-2007, som er blevet brugt til den foreløbige pensionsvurdering i 2008, er således på 3,1 %.

Løsningsforslag

Grundlaget for at fastsætte rentesatsen findes i artikel 10 i bilag XII til vedtægten, hvor det hedder: *"1. Den rentesats, som de aktuarmæssige beregninger baseres på, er den konstaterede årlige gennemsnitsrente for medlemsstaternes langfristede offentlige gæld..."* Da problemet med oplysningernes tilgængelighed er blevet løst (Centralbanken udarbejder nu en resultatkurve for nulkuponpapirer i euro med 21 års løbetid), fortsætter Eurostat med at gennemføre de aktuarmæssige beregninger på dette grundlag. Den nominelle rente på 4,5 %, som nævnes ovenfor, vil således blive brugt ved pensionsvurderingen for 2008.

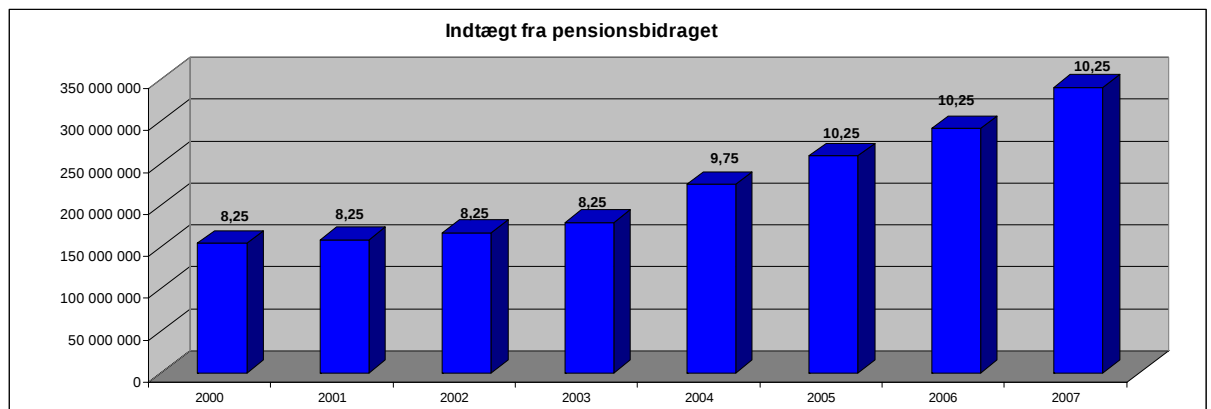
8. PENSIONSORDNINGENS INDVIRKNING PÅ BUDGETTET

Ifølge artikel 83, stk. 2, i vedtægten betaler tjenestemændene en tredjedel af udgifterne til Fællesskabets pensionsordning. Jævnfør stykke 1 i samme artikel afholdes pensionsydelse over Fællesskabernes budget. Medlemsstaterne sikrer således i fællesskab, at ydelserne udbetales.

Som forklaret ovenfor fastsættes størrelsen af de bidrag, der indbetales i et givet år, ikke efter, at de skal dække udbetalingerne af pension og andre ydelser i samme år. Princippet om aktuarmæssig balance sikrer balancen på lang sigt, ikke på årsbasis. Det vil sige, at bidragssatsen er baseret på de udbetalinger, der skal finde sted, når de bidragsbetalende tjenestemænd en gang i fremtiden går på pension. Bidragssatsen hænger hverken sammen med eller påvirkes af de nuværende budgetudgifter til pension til pensionerede tjenestemænd.

Pensionsbidragene skal finansiere en tredjedel af de fremtidige forpligtelser. Bidragene indgår i fællesskabsbudgettet som indtægt. Den samlede forpligtelse påhviler medlemsstaterne på udbetalingstidspunktet.

Tabellen nedenfor viser, hvordan den stigende bidragssats og det stigende antal bidragsbetalende medlemmer påvirker udviklingen. **Indtægterne fra pensionsbidrag er steget til over det dobbelte** i den angivne periode (2000-2007), nemlig fra 154 mio. EUR i 2000 til 340 mio. EUR i 2007.

Stigningen skyldes især:

- stigningen i satsen for pensionsbidrag (fra 8,25 % i 2000 til 10,25 % i 2005, 2006 og 2007)
- stigningen i antallet af medlemmer, der betaler bidrag til pensionsordningen (fra 34 511 i 2004 til 47 297 i 2007).

9. KONKLUSION

Det er med metoden lykkedes at opfylde det særlige mål, at der skal være balance i Fællesskabets pensionsordning, eftersom de pensionsbidrag, som personalet indbetaler til budgettet, dækker en tredjedel af de rettigheder, der hvert år optjenes. Det bemærkes således:

- at den af Eurostat beregnede bidragssats dækker en tredjedel af de pensionsrettigheder, der er optjent i det samme år
- at den beregnede bidragssats er blevet godkendt af en kvalificeret uafhængig ekspert
- at der i praksis er blevet fulgt en bidragssats, der ligger meget tæt på den beregnede bidragssats
- at de små forskelle, der har været mellem den beregnede og den i praksis anvendte sats, skyldes særlige bestemmelser i vedtægten. Der er dog en tendens til, at forskellene, som kan være både positive og negative, udlignes i det lange løb.

Budgetindtægterne fra pensionsbidraget er steget som følge af stigningen i bidragssatsen og antallet af medlemmer, der betaler bidrag.

Med henvisning til ovenstående er det Kommissionens opfattelse, at pensionsordningen for EU-tjenestemænd er i balance. Problemerne er blevet løst, uden at det har været nødvendigt at ændre bilag XII. Der er således ifølge Kommissionen ikke brug for en ændring af vedtægten.